

Ladislav Kačic

Verejná prednáška

Edičné problémy tzv. nemeckej organovej tabulatúry

Hudba pre klávesové nástroje mala v 16. a 17. storočí svoj špecifický druh notácie. Organisti v severnom Nemecku používali najčastejšie tzv. novú nemeckú (Ammerbachovu) organovú tabulatúru, ktorá bola prevládajúcim druhom notácie až do konca 17. storočia. Ešte aj J. S. Bach poznal tento druh notového písma. Zo severného Nemecka sa organová tabulatúra rozšírila okrem iného aj do Sliezska a na Slovensko. Išlo o veľmi praktický a úsporný typ notového zápisu, preto bola v nemeckej organovej tabulatúre zaznamenaná nielen organová hudba, ale aj kompletne kompozície (napr. zborová hudba). Keďže v nemeckej tabulatúre sa nepoužívala čiarová osnova, klúče atď., pri transkripcii do modernej notácie a zostavení do modernej partitúry sú nevyhnutné špecifické metódy. Prednáška objasňuje edičné problémy nemeckej organovej tabulatúry na viacerých príkladoch zo slovenských zdrojov 17. storočia (Pestrý zborník/Tabulatura miscellanea, kompozície z levočskej a bardejovskej zbierky hudobní, Tabulatura Vietoris).